

ŠKOLÁČEK

3/2018

únor

Milí spolužáci, vážení učitelé,
do nového roku vám přejeme hodně zdraví, radosti, dětem pěkné známky a vyučujícím šikovné žáky.

Užijte si karnevalového a plesového období a nezapomeňte taky na váš/náš časopis! My už se moc těšíme na všechny vaše nápady a na příspěvky, které nám přinesete.

vaše redakční rada

autorka: Markéta Mojžíšková, 2.tř.

autorka: Věra Vejplachová, 1. tř.

CHCEŠ SE STÁT NOVÝM REDAKTOREM?

Na vědomost se dává, že hledáme nového šéfredaktora a kolektiv redaktorů časopisu Školáček pro příští školní rok. Kdo má chuť pustit se do psaní, dělání rozhovorů, tvoření anket, křížovek apod., vyplňte přihlášku na nástěnce. Přihlašovat se mohou současní třetíáci a čtvrtáci.

ANKETA: Jakou nejlepší masku jste kdy viděli?

- DÍVKY:** 1. tř. Valentýna: princezna
2. tř. Beata: kočka
3. tř. Adéla: čert
4. tř. Michaela: Obelix
5. tř. Ema: Obelix

- CHLAPCI:** 1. tř. Štěpán: příšera
2. tř. Mírek: čert
3. tř. Matouš: lev
4. tř. Ondřej: zloděj
5. tř. Pavel: chemik

autor: Samantha Hanzlová, 1. třída

CO BYLO...

- výchovný koncert ve Staré škole - manželé Kocůrkovi
- předání pololetního vysvědčení
- pololetní prázdniny
- jarní prázdniny

CO NÁS ČEKÁ v nejbližší době...

- sportovní dopoledne v Rájci - Jestřebí
- dětský karneval
- masopustní průvod

autorky: Klára Faltinková a Justýna Beranová, 2. tř.

ROZHOVOR s ...

V každém čísle bychom vám rády přiblížily nějakého pracovníka naší školy, který se o nás stará, a každý den ho potkáváme. V tomto čísle vám představíme paní učitelku PaedDr. Libuši Filipiovou.

1. *Učila jste někoho, kdo se něčím proslavil?*

Ne, ale učila jsem autistického chlapce a za jeho výuku jsem dostala Ocenění Martina Palase.

2. *Jak dlouho učíte v této škole?*

35 let.

3. *Proč jste si vybrala povolání učitelky?*

Původně jsem chtěla být právnička, ale v létě jsem jezdila na tábory jako vedoucí, zamilovala jsem si děti a rozhodla jsem se, že se stanu učitelkou.

4. *Proč neučíte v Rájci, kde bydlíte?*

Doma není nikdo prorokem, jsem ráda, že učím na malé škole.

5. *Jaké máte oblíbené jídlo?*

Rajská omáčka, rajská polévka.

6. *Máte nějaký zábavný zážitek z povolání učitelky?*

Jednou měly děti napsat skupenství vody a jedna dívka napsala: „Suchá voda dobře teče!“

7. *Jaký je Váš oblíbený herec a herečka?*

Kevin Costner a Meryl Streep.

8. *Kam jste chodila na základní školu?*

Do Rájce-Jestřebí.

9. *V kolika letech jste začala učit?*

Ve 25 letech na škole v Ráječku.

10. *Dělal s Vámi už někdy někdo rozhovor?*

Ano, moderátorka rádia Proglas o výuce autistického chlapce.

VTIPY

Pán potká chlapce, který pláče, a ptá se ho: „Chlapečku, proč pláčeš?“
„Můj bratr rozbil okno,“ odpoví chlapec. „Ale proč pláčeš ty?“ nechápe muž.
„Jsme dvojčata a náš tatínek nás od sebe nerozezná,“ vysvětlí chlapec.

Soused se chlubí sousedovi: „Dnes nám dovezli hnůj na jahody.“
Druhý soused na to: „Hmm, my si na jahody dáváme šlehačku.“

HÁDANKY

Je to barevné a je to pod zemí.

Peče se to, vaří se to, smaží se to, nejí se to.

(Odpověď na tyto hádanky naleznete na konci stránky)

KŘÍŽOVKA

1. opak tatínka
2. krátká samohláska
3. klaun
4. opak kobyly
5. první písmeno abecedy
6. 365 dní
7. orgán čichu
8. dlouhá samohláska

9. jméno spisovatelky Němcové
10. druhé písmeno ve slově bál
11. král zvířat

Těšíte se na _____ ?

ZIMNÍ OKÉNKO

Oslovili jsme pana Vladíka z řad myslivců, aby přispěl do našeho zimního okénka a přiblížil nám mysliveckou péči o zvířátka v lese v tomto zimním období.

- *Jak se mohou v zimě děti starat o zvířátka v lese?*

Vždy je dobré domluvit se s myslivcem a zeptat se ho, jak by mohl pomoci s příkrmováním zvěře. Šel by s vámi do krmelce a ukázal vám, co se tam zvěři dává. Protože každá zvěř má ráda něco jiného. Například pečivo zvířata těžko stravují. V krmelci musí být sůl kamenná, seno, obilovina atd. O něco později se tam musí jít podívat, co zvířátkům chutná a poté jim to tam zase nanosit.

- *Čím mohou děti o Vánocích zdobit zvířátkům v lese stromeček?*

Zvířátkům by se nemělo dávat nic ve velkém množství. Můžeme dát 1 – 2 suché rohlíky, ale nesmí se jim tam dávat celá velká hromada. Neměly by se dávat brambory a měkký chleba. Když se donese nakrájená řepa, zvířátka to sní a nic se jim nestane.

- *Co nosíte zvěři do krmelců vy, myslivci?*

Myslivecké sdružení hospodaří na polní honitbě a části lesa o výměře 720 ha. Je tu 12 krmelců a 12 zásypů pro bažantní zvěř. U každého krmelce musí být tzv. slanisko (kamenná sůl). Do krmelce se dává vojtěška, lucerka a seno, pak se dává tzv. jádro (nejlepší je oves a ječmen). Pro bažantní zvěř se do zásypu sype tzv. pozadek (rozdrcené obilí). Jedná se o zvěř hrabavou, takže má vše připraveno tak, aby mohla hrabat.

- *Jak dlouho vydrží jídlo pro zvířátka v krmelci?*

V říjnu se začíná s příkrmováním, aby měla zvěř na zimu tukovou zásobu a toto příkrmování trvá až do března. V létě se do krmelce nic nedává. Po dobu příkrmování je největší práce myslivců, aby bylo v krmelci všeho dost.

- *Jak se staráte o zvěř v létě?*

V létě zvěř nepřikrmujeme, ale musíme připravit do zásoby vše, co zvířátka budou potřebovat na zimu. Musíme připravit dostatek sena a obilí. Pro zpestření jídelníčku dáváme například maliní nebo jeřabiny.

- *Co má dělat člověk, který najde poraněné zvíře?*

Hlavní zásada je nechodit ke zvířeti a nedotýkat se ho. Zavolat dospělému člověku, ten kontaktuje myslivce.

Děkujeme za rozhovor

Povídka na pokračování.....

OBYVATELÉ SOPEK

Klára Mojžíšková

Jednoho dne se Rovy a Mia vydali na novou výpravu. Zem se už od rána trochu chvěla, ale to se tu tak někdy stává, takže na to byli zvyklí. Jejich cílem byl velký kopec za pralesem. Tam se totiž nikdy nebyli podívat. Maminka jim jednou vyprávěla, že kdysi dávno z vrcholu hory šlehaly plameny a stoupal dým. Ale už dlouho se tam nic nedělo. Dým stoupal jen z hory, které děti říkali Velká sopka.

Nejdříve se museli dostat přes hluboký prales. To byl velmi těžký úkol. Pralesem postupovali hodně pomalu. Všude na ně číhalo nebezpečí. Po minulé zkušenosti si s sebou nesli různé důležité věci. Rovy nesl ve velkém vaku pušku, lano a nůž. Mia měla v malém batohu dostatek jídla a pití na celý den, teplé oblečení, baterku, sirky a deku.

Když vyšli z pralesa, uviděli před sebou vysoký kopec. Tam nahoře byl jejich cíl. Nejdříve se občerstvili a poté se vydali na další pout'. Šli však stále pomaleji a pomaleji. Po půldenním pochodu konečně dorazili na vrchol. „Tenhle vrchol nechť se jmenuje Velká hora,“ rozhodla Mia. „A co Rovyho velká hora? To zní dobře!“ navrhl Rovy. „Ne!“ odbyla ho zprudka Mia. Po chvíli dohadování ji nakonec pojmenovali Velká hora Rovyho a Mii. Zkráceně Velká hora.

Poté, co se naobědvali, začali zkoumat okolí. Všude jen samé kameny, mechy, traviny a keříky – prostě nic zajímavého. Nakonec se rozhodli, že se spustí po laně kousek dolů. Rovy přivázal lano k jedinému stromu, který tam byl. Mia se sice bála, aby tam dolů nespádla, ale Rovy ji ujistil, že to zvládnou.

Začali se spouštět dolů. „Mio, je tu nějaká jeskyně,“ ozval se Rovy. „Vypadá to, že tu někdo bydlel... nebo bydlí,“ řekla Mia. „Jo, a je tu dokonce moje deka, kterou jsem dnes nemohl najít,“ zabručel nazlobeně Rovy. „Jú, a tady je moje stará sukýnka! Co ta tu dělá?“ nechápala Mia.

Venku se rozpršelo a tak se Rovy s Miou rozhodli, že v téhle útulné jeskyni přečkají déšť. Vtom se země začala třást ještě více. Náhle uslyšeli zvuk padajícího kamení a silnou vůni uzeneho masa.

„Rychle, rychle, pospěšte si do jeskyně!“ ozval se nějaký hlas. A jiný zase: „Je tu lano!“ Pak bylo slyšet: „Ach, vy musíte i v takovýchto situacích řešit, co tu je a co ne? Tak ho sem někdo přivázal, lezte už konečně! Rychle, už se to sem valí,“ ozval se nějaký ženský hlas.

Tohle všechno děti slyšely. Dostaly strach. Vtom se ti lidé začali spouštět dolů do jeskyně. „Rovy, co uděláme, až nás tu najdou? Asi je to jejich dům a my jsme se jim sem vloupali.“

„Co tu děláte?!?“ Byli zde.

Pokračování příště...

**Chtěly bychom poděkovat všem, kteří nám něco nakreslili.
Některé obrázky uvidíte zde, jiné na nástěnce.**

autorka: Hana Kraváčková, 1. tř.

autor: Marek Wutka, 1. tř.

autorka: Štěpánka Rozsypalová, 1. tř.

Nakonec bychom chtěly poděkovat Helči Růžičkové, která nám jako jediná napsala příběh VESELÉ RYBIČKY. Všichni zájemci o přečtení, mrkněte se na naši nástěnku.